

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 358/2018
09.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босилковића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, решавајући о захтеву Мешовитог предузећа за ... АА ДОО ..., ... број ..., које заступа пуномоћник Милан Дунђеровић, адвокат из ..., ... број ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 21 У 10191/16 од 04.10.2018. године, у предмету трошкова управног поступка, у нејавној седници већа одржаној дана 09.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Подносилац захтева предлаже преиспитивање пресуде Управног суда 21 У 10191/16 од 04.10.2018. године, којом је ставом првим диспозитива, одбијена његова тужба поднета против решења Министарства привреде Републике Србије, Сектора за управне и надзорне послове у области привредних регистара број ... од 02.06.2016. године, којим је, ставом првим диспозитива, одбијена као неоснована жалба тужиоца изјављена против закључка регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар привредних субјеката БД ... од 13.05.2016. године, којим је одбијен захтев пуномоћника тужиоца за накнаду трошкова насталих у поступку по жалби против првостепеног решења БД ... од 28.04.2016. године, донетог у поступку регистрације промене података, а ставом другим диспозитива, одбијен захтев пуномоћника тужиоца за накнаду трошкова по жалби. Ставом другим диспозитива побијане пресуде одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева, Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Из побијане пресуде произлази да је Управни суд ценио законитост оспореног решења Министарства привреде Републике Србије, Сектора за управне и надзорне послове у области привредних регистара од 02.06.2016. године, које је донето по жалби изјављеној против закључка Регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар привредних субјеката од 13.05.2016. године. Наведеним првостепеним закључком од 13.05.2016. године, није одлучено о главној управној ствари већ само о трошковима управног поступка као споредном потраживању. Пре доношења првостепеног закључка од 13.05.2016. године, вођен је управни поступак по регистрационој пријави тужиоца (овде подносиоца захтева за преиспитивање судске

одлуке) поднетој првостепеном органу 28.04.2016. године. О тој пријави као главној управној ствари првостепени орган је одлучио решењем БД ... од 28.04.2016. године, против ког решења је дозвољена и изјављена је жалба.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09) је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. истог члана закона је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Према одредби члана 25. став 1. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре ("Службени гласник РС" бр. 99/11, 83/14) против одлуке регистратора подносилац пријаве може да поднесе жалбу министру надлежном за одлучивање о жалби, преко Агенције, у року од 30 дана од дана објављивања одлуке. Одредбом члана 32. став 1. истог закона је прописано да је одлука министра коначна и против ње се може покренути управни спор, а одредбом става 2. истог члана, да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке.

Након систематског и циљног тумачења одредаба Закона о управним споровима и Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, Врховни касациони суд је стао на становиште да је законодавац предвидео ванредну судску заштиту против правноснажних одлука Управног суда које се односе на регистрацију привредних друштава и предузетника проценивши да је додатни вид судске заштите у овим предметима потребан због значаја правног положаја субјеката који обављају привредну делатност, који се стиче, мења и губи у поступку регистрације. Намера законодавца није била да се ванредна судска заштита пред највишим судом оствари и против одлука Управног суда којима је решавано о питањима од споредног значаја у управном поступку по регистрационој пријави, као што су нпр. трошкови управног поступка.

Имајући у виду све наведено, побијана пресуда Управног суда не представља правноснажну одлуку Управног суда из члана 49. ст. 1. и 2. Закона о управним споровима у вези члана 32. став 2. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре. Ово стога што се тужбом оспорено решење чија је законитост цењена у побијаној пресуди Управног суда не односи на главну управну ствар већ само на трошкове управног поступка као споредно потраживање, па странка не може тражити преиспитивање такве пресуде пред Врховним касационим судом подношењем захтева за преиспитивање судске одлуке као ванредног правног средства.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни касациони суд одбацити решењем.

Са изнетих разлога, на основу наведених прописа поднети захтев је недозвољен, па је Врховни касациони суд, применом одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 09.05.2019. године, Узп 358/2018

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић